

'Le Monde': el preu de la independència

Dos-cents mil francs (5 milions de pessetes) és el preu que 'Le Monde' haurà de pagar per la seva llibertat d'expressió, si un jutge no ho impedeix. En el rerefons de tot, la necessitat o l'obsessió de preservar l'autonomia del diari.

Jean-Marie Colombani i Jean-Luc Lagardère (director del diari *Le Monde* i president del grup Matra-Hachette respectivament) no solament comparteixen una part del nom i d'una rotativa, sinó també una reputació de tossudesa considerable. Fins fa un any cap d'aquestes coincidències no semblava que hagués de desembocar en un dels enfrontaments mediàtics

ARXIU / RAFA GIL

'Le Monde' ha emprès diverses operacions de xoc per eixir dels números rojos. Entre d'altres, ha reduït plantilla i ha suprimit una edició regional.

i judicials més agres d'aquests últims temps a França. Ben al contrari.

Ara fa un any, Colombani buscava incansablement nous accionistes per tancar un complex pla d'ampliació de capital al si del grup *Le Monde*. Entre les empreses del grup que havien de sofrir una reconversió urgent hi havia els tallers del diari (*Le Monde-Imprimerie*). *Le Monde*, amb 368.000 exemplars de difusió diària, és un diari vesperal i les rotatives funcionen a un 70% de

la seva capacitat, després de la desaparició d'un dels clients més importants, *Infomatin*, experiment fallit de premsa matutina barata per als parisencs amb presses.

Entre els accionistes de *Le Monde-Imprimerie* hi ha Hachette, amb el 34%. Segons les discussions inicials de Colombani amb Lagardère, a començament de l'any passat, Hachette havia

Monde publica un dossier sobre una empresa de la competència, Alcatel, interessada també per Thomson. Lagardère s'ho pren malament, però Colombani no cedeix. Resultat: quan setmanes després el director de *Le Monde* truca a la porta d'Hachette per demanar 20 milions de francs per eixugar el dèficit del diari, Lagardère li replica, segons la revista *Le Nouvel Observateur*, que està disposat a posar-hi 500 milions i quedar-se el diari.

El grup Hachette, accionista de 'Le Monde', s'ha enfrontat al diari, que ha publicat informacions que afecten els seus interessos.

L'enganyifa de la independència. El patró d'Hachette sembla que no creu en la independència dels mitjans de comunicació. "Una enganyifa", li han sentit dir. Però a *Le Monde*, sí que hi creuen, encara que per alguns de forma una mica obsessiva. Així, quan un accionista de Matras-Hachette interposa una demanda judicial contra Jean-Luc Lagardère, el diari parisenc intenta avançar en exclusiva els càrrecs contra seu. Un error de les fonts consultades a la Fiscalia de París provoca la temuda patinada: *Le Monde* publica el 3 de novembre que Lagardère serà interrogat per "abús de béns socials, estafa, falsedat de documents i infracció de l'article 433-2 de la llei de societats". En realitat Lagardère només havia estat interrogat pel càrrec d'abús de béns socials.

De res no va servir una rectificació l'endemà a primera plana. La resposta del president d'Hachette va ser fulminant: querella

de passar a tenir el 43 % de la rotativa dins el pla de recapitalització. Al mateix temps, l'empresa dirigida per Lagardère, un dels principals grups de comunicació francesos, havia d'editar el *Journal du Dimanche* en els infrutilitzats tallers de *Le Monde*.

Però Hachette és una empresa gran, molt gran, i el senyor Lagardère un home amb moltes ambicions. Entre elles hi ha Thomson, el gran dinosaure públic francès pendent de privatització. A final de setembre de 1996, *Le*

La guerra continua. Però el final de la història no s'ha dit. *Le Monde* ha anunciat un recurs contra la condemna, insistint en el fet que ja s'havia disculpat l'endemà de la falsa notícia, i que l'error en tot cas s'havia d'imputar a la Fiscalia. Pel que fa a Jean-Luc Lagardère, els projectes sobre la rotativa de *Le Monde*, òbviament, se n'han anat en orris. A pesar de tot, Jean-Marie Colombani ha aconseguit de tancar l'operació d'ampliació de capital per 275 milions de francs i preservar aquesta independència tan important per al rotatiu.

Des de la seva creació, 'Le Monde' ha estat controlat pels redactors del diari, que tenen la majoria de les accions. Amb la nova ampliació de capital, el director d'aquest rotatiu, Jean-Marie Colombani, ha aconseguit preservar la independència.

Una independència de llarga trajectòria: des de la seva creació poc després del final de la Segona Guerra Mundial, *Le Monde* ha estat sempre controlat per la societat interna de redactors del diari, que en detenen la majoria de les accions. Colombani, que espera resultats positius per primer cop en tres anys a final de 1997, ha aconseguit de salvar *Le Monde* mitjançant diverses operacions de xoc simultànies: una reducció de plantilla de setanta persones, trasllat de la seu oficial, supressió d'una edició regional, filialització de *Le Monde Diplomatique*...

Resultat: 53% del capital es troba en mans internes, i 47% en mans d'un grupat de societats exteriors al diari. Entre elles, ressentida, Matras-Hachette.

Jordi Zamora

per difamació i "animositat constant" del diari contra seu. Els tribunals acaben de donar-li la raó, encara que només parcialment. El dia 29 de gener *Le Monde* era

condemnat a publicar una rectificació i pagar 200.000 francs d'indemnització a Jean-Luc Lagardère, que en demanava un milió i mig.

SI ESTÀS FART DE VEURE IMATGES COM AQUESTA.

ENVIA'NS UN CUPÓ COM AQUEST.

SÍ, DESITJO REBRE MÉS INFORMACIÓ SENSE COMPROMÍS.

Nom Adreça

Localitat Província

C.P. Tel.

C/ Balmes, 32, 3^a. 08007 Barcelona. Tel. 488 33 77. 112

C/ Tutor, 27. 28008 Madrid. Tel. 559 70 70.

APADRINA UN NEN. COL.LABORA AMB AJUDA EN ACCIÓ.